

LO PIQUIOÙ MELÈ É LO TSARÈ

PATOIS DE PRÉ-SAINT-DIDIER

(PAR ORNELLA GRANGE)

[1-2] Ll'ie on cou un piquioù melè que se promiaie to fleur en trottèn é en dzouyèn vo le gosse di veladzo. On bo dzor, sisse dion : « Ah, commèn saeu bièn se lo melet l'auche on tsaré ! ».

[3-4] Adón pappagràn é di : « Beun, vou vo lo fée si tsarrè ! ». L'a pren de plantse, lo martelè, la rechetta, lo verbequeun, de hllou, é l'a rechà, copà, tsapotà, é pam é boum, é pam é boum... l'a fabriquià on jouli tsaré.

[5-6] Apréi é fi de rue en bouque, lèi beutte on jouli serhllón a l'entor, é le monte su lo tsaré. Pensade véo le gosse l'ion contèn ! É lo melè oncoa de pi : llu doàn é lo tsaré dèrè !

[7-8] Can l'ihà lo momàn de recouilli le pomme, le gosse é tcherdjaon le froui meur su lo tsaré. On dzor l'on emplì canque i bor, belle se lo piquioù melè le suppliaie : « Pa pouèi, l'eu treu pezàn ! »

[9-10] Méi le gosse lo acoutaon pa, o contréo : jouignaon oncoa de pomme, tan que, can lo piquioù melè l'eu parti, lo tsaré... é fi craquie ! Lo piquioù melè, en pleén : « Oh, na ! Mon jouli tsaré ! ».

[11-12] Bièn allà que pappagràn é pasae per lèi ! É demande : « Qui l'eu que pleue ? ». Le gosse lèi repognon : « Ah, l'eu lo piquioù melè : son tsaré s'eu rontù ! ».

[13-14] Adón pappagràn l'a detelà lo tsaré ; é torne prende lo martelè, la rechetta, lo verbequeun, é le hllou, é pan é boum, é pan é boum.... l'a arendjà lo tsaré.

[15-16] Lo piquioù melè l'ie to contèn, méi é di : « Si cou, me gosse, tchardjade pa treu de pomme su mon tsaré ! ». É le gosse di veladzo, to contèn que lo piquioù melè l'ayeu quetà de pleué, é fiaon lo rigolé a l'entor di tsaré.